

ADMINISTRATIEAANWIJZING Nr. 7

Speciale ankers met verminderde massa

(aangepast op grond van 2012/48/EG)

(Artikel 10.01, lid 5, van bijlage II)

DEEL 1 Toegelaten speciale ankers

Speciale ankers met verminderde massa die worden toegestaan door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 10.01, lid 5, worden in de volgende tabel weergegeven.

Anker nr.	Toegestane gewichtsvermindering in %	Bevoegde Autoriteit
1. HA-DU	30%	Duitsland
2. D'Hone Spezial	30%	Duitsland
3. Pool 1 (hol)	35%	Duitsland
4. Pool 2 (massief)	40%	Duitsland
5. De Biesbosch-Danforth	50%	Duitsland
6. Vicinay-Danforth	50%	Frankrijk
7. Vicinay AC 14	25%	Frankrijk
8. Vicinay type 1	45%	Frankrijk
9. Vicinay type 2	45%	Frankrijk
10. Vicinay type 3	40%	Frankrijk
11. Stockes	35%	Frankrijk
12. D'Hone-Danforth	50%	Duitsland
13. Schmitt HHP-anker	40 %	Nederland
14. SHI HHP-anker, type ST (standaard)	30 %	Nederland
15. SHI HHP-anker, type FB (volledig gebalanceerd)	30 %	Nederland
16. Klinsmann-anker	30 %	Nederland
17. HA-DU-POWER anker	50 %	Duitsland

Reductiefactoren Heuss ankers

Op grond van de bekendmaking aan de scheepvaart no 18/1977 (van kracht tot 31 maart 1980) en het gestelde in hoofdstuk 24 kunnen voor bestaande schepen de reductiefactoren volgens deze werkafpraak aangehouden worden.

DEEL 2 Toelatings- en keuringsprocedure van speciale ankers met verminderde massa

(Vermindering van de ankermassawaarden bepaald overeenkomstig artikel 10.01, leden 1 tot 4, van bijlage II)

1. Hoofdstuk 1 - Toelatingsprocedure

1.1 Speciale ankers met verminderde massa overeenkomstig artikel 10.01, lid 5, van bijlage II moeten worden toegelaten door de bevoegde autoriteiten. De bevoegde autoriteit bepaalt de toegestane vermindering van de ankermassa voor speciale ankers overeenkomstig onderstaande procedure.

1.2 Toelating als speciaal anker is alleen mogelijk als de vermindering van de ankermassa ten minste 15 % bedraagt.

1.3 Toelatingsaanvragen voor een speciaal anker overeenkomstig punt 1.1 moeten worden

voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een lidstaat. Enkele aanvraag dient te bestaan uit de volgende documenten in tienvoud:

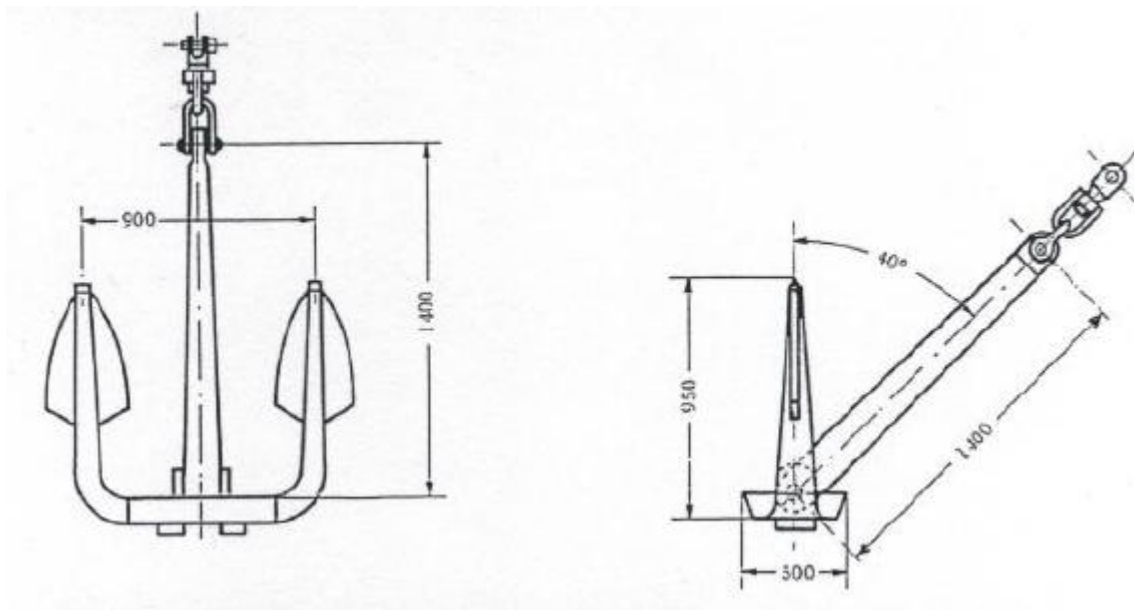
- a) Een schets van de afmetingen en de massa van het speciale anker met de belangrijkste afmetingen en typeaanduiding voor elke beschikbare ankermaat;
- b) Een remkrachtschema voor het referentieanker A (overeenkomstig punt 2.2) en het speciale anker B dat goedgekeurd dient te worden. Dit remkrachtschema moet opgesteld en beoordeeld zijn door een instituut dat is aangewezen door de bevoegde autoriteit.

1.4 De bevoegde autoriteit brengt de Commissie op de hoogte van alle aanvragen ter vermindering van de ankermassa die de autoriteit na onderzoek overweegt toe te laten. De bevoegde autoriteit brengt de Commissie vervolgens op de hoogte van alle toegelaten speciale ankers met vermelding van het type en de toegelaten vermindering van de ankermassa. De bevoegde autoriteit verleent de aanvrager ten vroegste 3 maanden na kennisgeving aan de Commissie toestemming mits deze laatste geen bezwaren oppert

2. Hoofdstuk 2 - Keuringsprocedure

2.1 Het remkrachtschema overeenkomstig punt 1.3 moet de remkrachten in relatie tot de snelheid weergeven voor het referentieanker A en het speciale anker B dat toegelaten dient te worden op basis van de proeven overeenkomstig punten 2.2 tot 2.5 hieronder. Bijlage I toont een mogelijke remkrachtproef.

2.2 Het in de proeven gebruikte referentieanker A dient een conventioneel opklapbaar stokloos anker te zijn volgens onderstaande figuur en specificaties, met een massa van ten minste 400 kg.

Een tolerantie van $\pm 5\%$ is toegestaan voor de opgegeven afmetingen en massa. De oppervlakte van elke vloei moet ten minste 0,15 m² bedragen.

2.3 De massa van het in de proeven gebruikte speciale anker B mag niet meer dan 10 % afwijken van de massa van het referentieanker A. Als de toleranties groter zijn, moeten de krachten herberekend worden in verhouding tot de massa.

2.4 Remkrachtschema's moeten de snelheid (v) lineair weergeven binnen een bereik van 0 tot 5 km/u (snelheid over de grond). Hiertoe worden stroomopwaarts drie proeven uitgevoerd voor het

referentieanker A en het speciale anker B, beurtelings op één van twee door de bevoegde autoriteit aangewezen riviervakken, een met grof grind en een met fijn zand. Op de rivier de Rijn kan het riviervak tussen 401 en 402 km dienen als referentievak voor de proeven met grof grind en het vak tussen 480 en 481 km voor de proeven met fijn zand.

2.5 Voor elke proef moet het geteste anker met een staaldraadkabel gesleept worden waarvan de lengte tussen de verbindingpunten op het anker en het slepende vaartuig of de sleepinrichting 10 maal zo groot is als de hoogte van het verbindingspunt op het vaartuig tot de ankergrond.

2.6 Het percentage waarmee de ankermassa wordt verminderd, wordt berekend volgens de volgende formule:

$$r = 75 \cdot \left(1 - 0,5 \frac{P_B}{P_A} \left(\frac{F_A}{F_B} + \frac{A_A}{A_B} \right) \right) \quad [\%]$$

Met

r het percentage waarmee de ankermassa van het speciale anker B wordt verminderd in verhouding tot referentieanker A;

P_A de massa van referentieanker A;

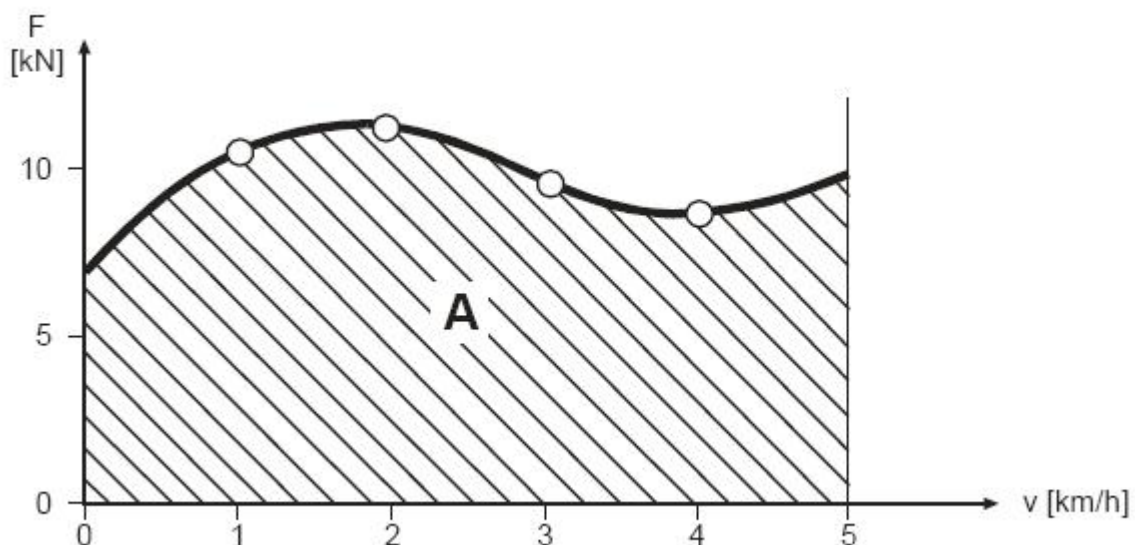
P_B de massa van het speciale anker B;

F_A houdkracht van referentieanker A met v = 0,5 km/u;

F_B houdkracht van het speciale anker B met v = 0,5 km/u;

A_A de oppervlakte van het remkrachtschema bepaald door:

- de lijn parallel aan de y-as met v = 0
- de lijn parallel aan de y-as met v = 5 km/u
- de lijn parallel aan de x-as met houdkracht F = 0
- de remkrachtcurve voor referentieanker A;

(Bepaling van de oppervlakken AA en AB)

AB dezelfde definitie als voor AA behalve dat de remkrachtcurve wordt gebruikt voor het speciale anker B.

2.7 Het aanvaardbare percentage is het gemiddelde van de zes waarden van r die berekend zijn overeenkomstig punt 2.6.

Bijlage I van de regelingen voor de keuring en toelating van speciale ankers

Voorbeeld van een ankeronderzoeksmethode met een eenrijig tweedelig geduwd samenstel

